



ייצוג נשים בקולנוע ההוליוודי

מור חסיד לוי

מהו מגדר ?

מטרות המצגת:

- ללמוד על ייצוג נשים בקולנוע
- לרכוש מושגים: מגדר, מציצנות בקולנוע, טבעון,
- לרכוש ידע על תיאוריה קולנועית מגדרית באמצעות המאמר של לאורה מלווי.

מהו מגדר?

בעולם יש שני סוגי מין של אנשים מבחינה

ביולוגית זכר ונקבה

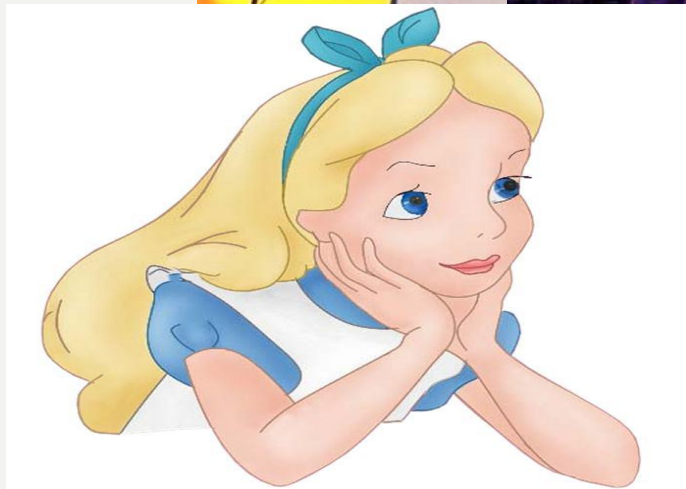
המגדר ממלא תפקיד מפתח בדרך שבה מגדירים

בני אדם את עולמם ומתנסים בו.

בכל החברות, נוהגים בבנים ובבנות באופן שונה

ומצפים מהם לדברים שונים.

בנות בורוד או בנות בכחול? איזה ייצוג יש לדמויות נשיות באגדות?



למשל היפיפייה הנרדמת דיסני

היום - לובשת ורוד



1959 - בכחול





טבעון - תהליך הפיכה של תופעה לטבעית כמו ורוד לבנות

שינוי חברתי



שינוי מגדרי



טבעון – נתפס כמשהו שנראה טבעי







לורה מאלווי

קולנוע ומגדר

+

פסיכואנליזה

לורה מאלווי

- מאמרה החשוב של מאלווי מתמקד בקולנוע ההוליוודי העלילתי ובוחן, בעזרת כלים פסיכואנליטיים (שיטת חקירה המבוססת על פרויד) את ייצוג הדמות הנשית
- התפתחות האדם מלידתו ובמהלך חייו מעוצבת על ידי יצריו, ויחסיו העמוקים עם הדמויות המשמעותיות בחייו
- כיצד הקסם של הסרטים מחוזק ע"י דפוסים קיימים מראש, שמקורם בלא מודע של החברה הפטריארכלית (שלטון האב) ובאופן שבו הלא מודע הזה מעצב את אמנות הקולנוע ואת עקרונות הייצוג שלה.

הצופה בקולנוע ההוליוודי

מאלווי מגדירה את הצופה בקולנוע ההוליוודי, כצופה גברי, בלי קשר לסוג מינו הביולוגי, כלומר אישה יכולה לצפות בסרט, אבל הסתכלות שלה תהיה גם כן במבט גברי.



סקופופיליה – הנאה מציצנית

מאלווי מגדירה את חווית הצפייה בקולנוע כחוויה מציצנית, היוצרת עונג שהוא ג מהתבוננות באדם אחר כבאובייקט מיני.

חוויה מציצנית: הקולנוע המיינסטרימי ברובו מייצר עולם חתום הרמטית שנפתח באורח קסם ומשחק עם הפנטזיות המציצניות של הצופים. יתרה מזו, הניגוד הקיצוני בין החשיכה באולם, לבין הבוהק המתקבל מהתחלפות תבניות האור והצל על המסך, עוזר ביצירת האשליה של החיץ המציצני.





דימוי האישה

נשים, הם בסימן מיצג ומושא להתבוננות ומוצגות לראווה
ההופעה שלהן מכוונת כמעין מסר חזותי עם אופי מיני מאוד חזק.
כלומר האישה נראית בצורה מאוד מינית בצורה קיצונית.
האישה תמיד צריכה להיראות אסטטית, יפה, חלקה ונקייה.
האישה המוצגת תפקידה בשתי רמות: כאובייקט אירוטי בעבור הדמויות
בתסריט, וכאובייקט אירוטי לצופה באולם ההקרנה, כשהמתח נע ונד בין
הסתכלויות משני צידי המסך.

חרדת סירוס

חוסר הפין של האישה גורם לגבר איום של "חרדת סירוס" של הגבר

הקולנוע ההוליוודי פותר זאת בשני דרכים:
בדרך הנרטיב, בה הגבר מציל אותה (אישה יפה) או מעניש אותה

סקפופיליה – מעצימה את היופי הפיזי של האישה, והופכת אותו למשהו מספק בזכות עצמו.

ובכך חרדת הסירוס פחות מאיימת על הגבר.

גבר כנושא הסתכלות

הנרטיב תומך בתפקיד הגבר כמי שפעיל בקידום הסיפור, מי שגורם לדברים להתרחש. הוא זה שמציל את המצב (אישה יפה).

הגבר שולט בפנטזיה של הסרט ומתגלה גם כנציג הכוח במובן נוסף: כמי שנושא את ההסתכלות של הצופה, מתיק אותה אל המסך, על מנת לנטרל את החריגות המיוצגת ע"י האישה כחזיון ראוה. הדבר מתאפשר באמצעות תהליך המופעל ע"י הבניית הסרט סביב דמות מרכזית ושולטת, שאיתה יכול הצופה להזדהות. כשהצופה מזדהה עם הגיבור הגברי הראשי, הוא מקרין את ההסתכלות שלו אל זה שדומה לו.

תפקיד הסרט הוא לשעתק בדיוק המרבי את התנאים הטבעיים של התפישה האנושית. טכנולוגיית המצלמה מטשטשת את גבולותיו של חלל המסך, וגורמת לסרט להיראות כמציאות, כך הצופה זוכה ב"בעלות" על האישה המוקרנת בסרט.



עונג כפול

הגבר חווה
מהתבוננות
באישה
כבאובייקט
מיני

האישה
נהנית (חווה
עונג (מהמבט
הגברי

הצופה מחזיק במבט גברי ללא קשר למינו הביולוגי

סיכום

מקומה של ההסתכלות הוא הדבר המגדיר את הקולנוע, האפשרות לשנותה ולחשוף אותה. היא שהופכת את הקולנוע לשונה מבחינת פוטנציאל המציצנות שלו, מחשפנות, תיאטרון, מופעים וכו'. הקולנוע מרחיק לכת הרבה מעבר להדגשת תכונת האמורה-שיסתכלו-עליה של האישה, בכך שהוא הופך את הדרך שבה יש להסתכל למובנית בחיזיון הראווה עצמו. הקודים הקולנועיים המשווים בין מימד הזמן למימד החלל מפיקים אשליה העונה על תשוקה. אותם יש למוטט תחילה כדי לקרוא תיגר על הקולנוע המיינסטרימי ועל העונג שהוא מספק.

<https://www.youtube.com/watch?v=rAzBU8hayfw>

אינסטיקנט בסיסי

<https://www.youtube.com/watch?v=XaeoPz9NIF4>

המילרים

https://www.youtube.com/results?search_query=jessica+rabbit+song

ג'סיקה רביט

<https://www.youtube.com/watch?v=U6sYHNaJJ94>

פתיח אישה יפה

<https://www.youtube.com/watch?v=nUjIBP5gUrQ&t=4s>

יומני הנסיכה

<https://www.youtube.com/watch?v=Bj9CBZX-SKQ>

איזה מין שוטרת